

NYT om kernekraft, energi og miljø

FRA GENERAL-FORSAMLINGEN 2005

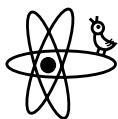
Fredy Norvold in Memoriam

REO's i mange år trofaste bestyrelsesmedlem Fredy Norvold er i foråret gået bort. Efter tabet af sin hustru klarede han sig ikke gennem et efterfølgende hospitalsophold. Med erfaringer fra ansættelse hos Burmeister & Wain havde han forståelse for moderne teknik og kernekraftens muligheder og lod sig derfor ikke imponere af den oppiskede kampagne mod kernekraften, som efter hans mening på usagligt grundlag førte til folketingets afvisning af kernekraften med meget spinkel majoritet. På årets generalforsamling mindedes vi ham. I bestyrelsen vil han blive savnet for sine klare argumenter og sit gode humør.

Æret være hans minde!

På generalforsamlingen 12. marts i Valby Medborgerhus var i alt 14 personer til stede. De forøgede omkostninger til porto, der er et resultat af den nedsatte støtte til udsendelse af foreningsblade, har medført et underskud på regnskabet på 10.782 kr. Det blev derfor besluttet at hæve kontingentet m. v. som følger:
Alm. Medlemskab kr. 175,-
Pensionister kr. 100,-
Abonnement kr. 95,-
Bestyrelsesmedlemmerne Bertel Lohmann Andersen, Morten Høeg, Nils Erik Pallisgaard og Holger Skjerning blev genvalgt. David Thomas blev genvalgt og Mads Stølsgaard nyvalgt som suppleant. Som revisorer genvalgtes Søren Mehlsen, Jørgen Holm og Gunnar Lund Jensen.

Henrik Fog, REO's formand

10301

FARVEL TIL BARSEBÄCK - GODDAG TIL REO

Som de fleste af dette blads læsere ved, blev den sidste reaktor på Barsebäck-værket lukket ned tirsdag den 31. maj lidt før midnat.

Lukningen gav - sammen med den generelt voksende interesse for kernekraften - den største opmærksomhed, som vi i REO

har oplevet siden folketingsbeslutningen om forsagelse af dansk kernekraft i 1985. Allerede en måned før lukningen blev undertegnede inviteret til "Formiddag på P1", hvor jeg i en hel time fik mulighed for at forklare REOs argumenter og besvare spørgsmål fra lytterne.

De landsdækkende dagblade skrev på skift artikler om kernekraftens voksende udbredelse (i Finland, Frankrig, USA, Kina m.fl.), og selv på "lederniveau" blev kernekraften omtalt som en mulighed, hvis Kyoto-protokollens målsætninger skulle opfyldes.

Mest bemærkelsesværdig var vel POLITIKENs leder den 17. maj. Under overskriften "Sæt a-kraft fri", læste vi bl.a.: "Barsebäck's lukning er ikke kun positiv. Vi har brug for at se mere nuanceret på atomkraften. De vedvarende energikilder er næppe i de næste mange årtier i stand til at erstatte olien. Nye generationer af sikrere og billigere kernekraftværker er udviklet. De kan blive en udmærket overgangsordning eller supplement i et halvt eller helt århundrede, indtil vi forhåbentlig har et nyt energisystem på plads".

Også Jyllands-Posten og Berlingske Tidende bragte i ugerne op til lukningen helt usædvanligt positive og oplysende artikler om kernekraft. J-P skrev i en leder den 6. maj bl.a.: "Tre problemer vejer tungt: drivhuseffekten, de svindende energireserver og bevidstheden om, at høje energipriser og energimangel især rammer de svageste lande og fattigste mennesker. Atomkraft er den reneste energiform i forhold til CO₂-udslip. Selv vindmøller, solfangere og bølgeenergi står dårligere i denne henseende. Skal Kyoto-aftalerne opfyldes indenfor tidsrammerne, er atomkraft den eneste løsning i en række samfund, f.eks. i Japan".

I dagene op til 31. maj oplevede REO nærmest et "boom" af henvendelser fra en række danske journalister, der bad os medvirke i TV-udsendelser: I Dead-line på DR2 (sammen med Greenpeace's Tarjei Haaland), i Go-morgen Danmark på TV2 (sammen med Svend Auken) og i TV2-Lorry, hvor en "glad svensker" dog også medvirkede!

På selve dagen var ca. ti REO-folk taget derved for at demonstrere imod den svenske beslutning og vise, at ikke alle danske råber med i koret om lukning. Vi og lidt flere svenske "pro-folk" - alle med plakater og bannere - blev da også filmet og interviewet både til danske

og svenske medier og deltog bagefter i rundvisning og foredrag sammen med ca. 100 af de ansatte. Dansk DRTV formåede dog kun at finde en a-kraftmodstander på parkeringspladsen foran værket! Denne kanals sande jeg kom også frem i morgen udsendelsen den 31. maj, hvor en lyshåret kvindelig reporter strålede af lykke om kap med én af OOA's grundlæggere...

I foredragssalen fulgte vi på storskærm, hvad der skete i kontrolrummet, og på et digital-display så vi, at værkets el-produktion langsomt blev reduceret: 380 MW, 180 MW og til sidst: 000 MW!

POLITIKEN bragte dagen efter lukningen en hel side om svenskernes håndtering af det radioaktive affald og om den forestående demontering af Barsebäck 1 og 2. Desuden interview's med nogle af de 360 ansatte på værket, alt i en positiv og næsten "medfølelse" tone!

Personligt anede jeg en slags "dårlig samvittighed" på dette dagblad, der (bortset fra Ekstrabladet) gennem 25 år har bragt flest opfordringer til lukning af dette "helt fejlplacerede atomkraftværk, kun 20 km fra København"!

Dette indtryk blev forstærket, da samme dagblads søndagsudgave (5.juni) bragte en 2-siders næsten tårepersende reportage med tekst og billeder fra lukningen med overskriften: "Det er som at kigge på en henrettelse". Snøft!

Senere blev vi citeret i Dan Tschernia's interview med miljøminister Conny Hedegaard i TV2's "Ugen igen". Hun svarede desværre temmelig "vattet" (men politisk korrekt!) på hans spørgsmål om Barsebäck og kernekraft.

Flere REO-folk fik i dagene efter bragt indlæg i dagbladene, bl.a. i Berlingeren, og Nordjyske Stiftstidende bragte et stort interview med REO og Greenpeace, og opsummerede -nogenlunde neutralt-argumenterne FOR og IMOD kernekraft og Barsebäck.

Selv om de fleste REO-folk er dybt skuffede over, at begge Barsebäck-enhederne nu er lukket, har begivenheden tilsyneladende skabt så megen røre og "eftertænksomhed" hos journalister og en del politikere, at det på længere sigt - sammen med den positive udvikling især i Finland - kan blæse lidt liv i den danske debat om kernekraftens muligheder, og dermed bringe REOs målsætning lidt mere i focus.

Holger Skjerning

10302

BARSEBÄCK STÄNGT -AF RENT POLITISKE GRUNDE

Med lukningen af Barsebäcks anden enhed den 31. maj 2005 er banen kridtet op til en ny stor løgn. Det vil i fremtiden blive hævdet, at Barsebäckværket blev lukket fordi det udgjorde en trussel mod befolkningen både i Sverige og Danmark. Det er værd at huske, hvad Birgitta Dahl - tidligere svensk energiminister - har understreget (omkring 1985), at kernekraftværkerne i Sverige skal lukkes efterhånden; ikke fordi de er farlige, men fordi befolkningen ikke vil have dem. Hvis værkerne var farlige, skulle de stoppes omgående. Som bekendt har befolkningen skiftet mening, idet 80% af svenskerne nu ønsker at fortsætte driften af deres kernekraftværker. Men nu får de ikke lov til at stemme. Fra adressen www.redbarsebaeck.dk kan man klikke sig ind på en afstemning på internettet. Her har 523 personer på begge sider af Øresund underskrevet et opråb til den svenske regering. Én af de svenske underskrivere skrev som kommentar. "Jag fick inte rösta!" En anden underskriftindsamling på den svenske side af sundet gav 1067 signaturer. Det er immervæk ca 1600 personer, som har tilkendegivet deres ønske om at bevare Barsebäck 2. Ikke overvældende - men den aktionsform er jo ret ny. Hvis vi stillede os op på Rådhuspladsen, så ville vi nok komme i TV - for ikke at tale om, hvis blot 16 lænkede sig til H. C. Andersens statue foran Rådhuset for at henlede opmærksomheden på hans udmærkede eventyr Kejserens nye klæder og det, hvor en lille fjer bliver til fem høns! Barsebäck blev ikke lukket fordi det er farligt!

Men som sagt: det vil blive påstået, at Barsebäck blev lukket af sikkerhedsmæssige grunde. Ja, det er jo det der siges, hver gang den kanoniserede glose "fejl-placeret" bliver ført frem. Formålet er at få argumenter for at lukke andre reaktorer og derved gennem en salamiteknik at jage kernekraften på porten. Det bør ikke lykkes! Derfor vil vi nok en gang fortælle, hvad den faktiske risiko ved Barsebäckværket er og sammenligne med den, som åbenbart er kanoniseret af medier, myndigheder og politikere.

Risikoen i folks hoveder (40.000 ofre).

Lad os antage, at en borger søger oplysning om Barsebäck med en søgemaskine som f. eks. Google. En af de første henvisninger er www.faktalink.dk, udgivet af Dansk BiblioteksCenter a/s og artiklen om Barsebäck er udarbejdet af en bibliotekar i Folketingets Bibliotek. Det virker vel nærmest som en blåstempling af artiklens indhold. Introduktionen lyder således:

"Atomkraftværket Barsebäck er placeret

i et tætbeholdt område kun 20 km fra København.

I 1974 mente den danske miljøstyrelse, at de værst tænkelige følger ved et uheld på Barsebäck-værket ville blive et kortvarigt forbud mod salg af mælkeprodukter. Tre år senere udtalte den svenske energikommission, at den værst tænkelige katastrofe på Barsebäck-værket ville koste 40.000 mennesker livet indenfor en afstand af 50 km fra værket.

Barsebäck-værket er et gammelt atomkraftværk. Det anses for at være meget sikkert, men der er i tidens løb fundet fejl, der søges udbedret - senest i sommeren 1998". (Dateret 2. november 1998).

Lad os tage sætningerne én ad gangen. Først sætning om det tætbeholdte område. I 1985 var befolkningstallet indenfor en radius af 10 km fra Barsebäck 8.130 (otte tusinde et hundrede og trediv). Dette tal stemmer påfaldende godt med det indtryk man får ved at stille sig i Barsebäckhamn og kigge rundt (eller kig på et kort): mod nord, vest og syd er der hav og mod øst et tyndt befolket landområde (se billeder på www.redbarsebaeck.dk). Derfor er sætningen usand. Den korrekte version ville være:

"Atomkraftværket Barsebäck er placeret i et tyndtbeholdt område kun 20 km fra København."

Det kan oplyses, at for det tyske kernekraftværk Biblis syd for Frankfurt var befolkningstallet indenfor 10 km i 1985 94.755. Først i afstande over 20 km bliver befolkningstallet for Barsebäcks vedkommende større. Det er et politisk valg, hvilken afstand man skal betragte som "nær" værket. Der er i de vestlige letvandsreaktorers 10.000 driftsårs erfaring intet belæg for at betragte afstande over 10 km som "nær ved".

Sætningen "I 1974 mente ..." har formentlig til hensigt at fortælle, at myndighederne i begyndelsen undervurderede risikoen. Men heldigvis skete der fremskridt og den svenske energikommission har åbenbart sat tingene på plads i 1977. Det fremgår af sætningen "... koste 40.000 mennesker livet..." Hvad betyder denne sætning?

Den vil blive opfattet derhen, at det angivne antal mennesker vil dø umiddelbart som følge af katastrofen. Hvis nogen påstår noget andet, så må vi få en lingvist til at afgøre spørgsmålet.

Imidlertid forholder det sig således, at det nævnte antal ofre i dette som andre regnestykker angiver det forøgede antal af kræftdødsfald i den betragtede befolkningsgruppe i løbet af 30 år efter ulykken.

Den danske miljøstyrelse rapporterede på basis af Risø-beregninger, at et værst tænkeligt havari med vind mod Danmark under særligt ugunstige vejrforhold kunne give 20.000 kræftdødsfald. Benyttede man mindre pessimistiske antagelser

i beregningerne, ville konsekvenserne være meget, meget mindre. I bladet Reel Energi Oplysning nr 24, november 1978 redegøres i detaljer for, at tallet lige så godt kan være 20! Og FILTRA (opført 1985) forhindrer, at den type havarier (med tab af køling af vandet i reaktoren og trykopybygning i indeslutningen) får væsentlige konsekvenser for omgivelserne. De berømte 20.000 dødsfald, som har været i så mange avisoverskrifter og som sidder i folks hoveder, vil derfor med overvejende sandsynlighed være nul komma nul. Og skulle der blive en strålingsdosis til befolkningen, så vil konsekvenserne af denne drukne i statistisk støj, altså aldrig kunne observeres.

Det skyldes, at det normale antal kræftdødsfald i løbet af 30 år i en befolkningsgruppe på 2 millioner er 200.000. Det beregnede tal (mellem 0 og 20.000) vil derfor med stor sandsynlighed ikke kunne observeres. Sætningen med vendingen "koste 40.000 mennesker livet" er med andre ord helt ude af trit med virkeligheden og derfor groft vildledende. Men da den er politisk korrekt er der ingen, der vil røre en finger af den grund!

Mere importstrøm fra Rusland og mere CO₂

"Hvis De kunne vælge mellem lukning af Barsebäckværket eller lukning af et kernekraftværk af Tjernobyli-typen i Rusland eller Lithauen, hvad ville De så vælge?" Sådan spørges der ikke i danske meningsmålinger om Barsebäck. Der stilles altid det uforpligtende og i luften frit svævende spørgsmål, om man er for eller imod lukning. Dette er helt i overensstemmelse med, hvad jeg lærte på et kursus hos en amerikansk sociolog i slutningen af 70'erne: modstanderne vil diskutere kernekraft i det tomme rum, dvs uden sammenligning med andre energikilder og disses konsekvenser. Man må sige, at denne strategi er lykkedes i usædvanlig grad: når man snakker om lukning af Barsebäck gælder det om ikke at tænke på, hvor strømmen ellers skal komme fra.

Men realiteterne begynder at trænge sig på: de fire kontinentale nordiske lande importerede løbende gennem året 2004 godt 200 GWh/uge fra Rusland (se figur 2 i REN ENERGI 102 eller grafik på www.redbarsebaeck.dk) Det i 1999 politisk lukkede Barsebäck 1 kunne have mindsket denne import med ca 80 GWh/uge. Efter lukning af Barsebäck 2 vokser behovet for import af el til Norden med samme beløb, med mindre man i Norden indsætter ny produktionskapacitet til erstatning for Barsebäck 2. Her er det politisk korrekt at nævne den succesfulde danske vindkraft. Den producerede i 2004 ca 6580 GWh, mens Barsebäck 2's produktion samme år var 4700 GWh. Ud fra disse tal skulle man altså øge dansk vindkraft med godt 70% for at kompensere for lukningen! Tallene

er dog ikke direkte sammenlignelige, da vindkraften kommer som vinden blæser, hvor et kraftværks produktion er jævnt fordelt over længere perioder. Hvis man internt i Norden vil erstatte Barsebäck 2 med anden produktion, så er man i høj grad henvist til at fyre ekstra under de fossile kedler med øget udslip af CO₂ til følge. Og det er netop det, man vil: i Malmø opføres et nyt gasfyret kraftværk og i Karlshamn vil man fyre op under gamle oliefyrede kedler.

"Demokratiets vagthund!"

Mange vil have undret sig over, at de såkaldte miljøforkæmpere kan slippe af sted med at glæde sig over Barsebäck's lukning som ubestrideligt medfører mere udslip af CO₂ uden at der stilles spørgsmål. Pressen ynder at se sig selv som demokratiets vogter: det er den der borer og trækker luskede sager frem i dagslyset. I dette tilfælde er pressen sammenspist med politikere og den er selv med til at holde låget på. En hovedregel er, at det er absolut forbudt at omtale drivhuseffekten i sammenhæng med kernekraft i almindelighed og lukning af Barsebäck 2 i særdeleshed! For eksempel bragte et stort dagblad for nogen tid siden en artikel om Danmarks problem med at opfylde Kyoto-protokolten vedrørende begrænsningen af CO₂ udslip. Problemet skyldes i flg. artiklen bl. a. den øgede eksport af el. Det var derfor nærliggende, i hvert fald i en bisætning, at omtale lukningen af Barsebäck 1, som har øget svenskernes behov for import af el. Men nej. Det blev ikke nævnt i den sammenhæng! I en mail til journalisten påpegede jeg det ejendommelige heri. Denne svarede bl. a., at politikerne på begge side af sundet ... har jo foretaget afvejningen mellem de fordele, der er ved Barsebäck og den risiko, der er ved et kernekraftværk

AK, ak! Her gik jeg og troede, at pressen var demokratiets vagthund, som afprøver politikernes argumenter. Og hvad får jeg at vide: politikerne har afvejnet... Pressen bøjer sig ærbødigt for magthavernes påståede afvejning - til trods for den offentligt kendte hemmelighed, at statsminister Göran Perssons afvejning alene går på, hvordan han kan beholde taburetten. Det sker ved at købe støtte fra Miljøpartiet og Vensterpartiet Kommunisterne mod til gengæld at fastholde afviklingen af kernekraften. Og det sker mens 80% af svenskerne ønsker fortsat drift af kernekraftværkerne (www.reo.dk/aktuelt).

Hvad koster det ?

Der har været talt og skrevet en del om Barsebäck 2's lukning. Men ingen har omtalt, hvad det koster det svenske samfund i kroner og øre. For os danskere kan det jo være lige fedt - bortset fra, at prisen på strøm vil gå op også i Danmark! I forbindelse med lukningen af enhed 1 i 1999

blev der lavet en omstrukturering af de selskaber, der ejer de svenske kraftværker. Et af formålene hermed har uden tvivl været, at det skal være umuligt at trænge igennem den urskov af regnskaber, der omgiver selskaberne, og finde et tal: så meget har det kostet at lukke Barsebäckværket. Det ville jo ikke være god reklame for de herskende politikere!

Vi er henvist til at forsøge et simpelt regnestykke. Ifølge oplysninger på www.barsebackkraft.se, var produktionsprisen i Ringhalsgruppen i 2001 15 øre/kWh. I danske penge bliver det ca 12 øre/kWh. Det er altså værdien af strømmen, når den løber ud fra Barsebäck. På min elregning for 2003 er der en rubrik El på markedsvilkår, hvor prisen er angivet til 26,66 øre/kWh. Det må være den samfundsmæssige værdi af strømmen uden afgifter. Det er altså det tal, man skal bruge for at beregne værdien af den tabte produktion. Differensen mellem dette tal og de 12 øre er det, der tænder julelys i aktionærernes øjne.

Barsebäck 2 producerede ca 4000 GWh/år, hvilket er 4 milliarder kWh. Den samfundsmæssige værdi af strømmen er derfor ca 1 milliard kr/år. Baseret på erfaringer i andre lande kan restlevetiden af Barsebäck 2 sættes til 30 år. Den økonomiske nu-værdi af Barsebäck 2 er derfor 25-30 milliarder danske kr. Det samme gælder Barsebäck 1.

Man må i sandhed sige, at Sverige er et rigt land! Pudsigt nok har Lomborg ikke været på banen med det frække spørgsmål: Hvad kunne man ellers have fået for det beløb?

PS. Det kan tænkes, at jeg i regnestykket har valgt en forkert el-pris. På min regning forekommer nemlig også en rubrik Miljøvenlig el som har en værdi af 44,11 øre/kWh. Det er efter min opfattelse det, der burde gælde for strøm fra kernekraftværker, da disse allerede har indregnet alle miljøomkostninger i produktionsprisen. Når jeg ikke har brugt den pris skyldes det et forbigående anfald af politisk korrekthed. Punktet Miljøvenlig el omfatter strøm fra politisk korrekte anlæg som vindmøller m.v. Hvorfor man så ikke har brugt den betegnelse henstår i uvished.

Bertel Lohmann Andersen

10303

USA LÆGGER OP TIL MERE KERNEKRAFT

I forårsmånederne 2005 er der kommet en strøm af meldinger fra den amerikanske regering om en ændret energipolitik, der blandt andet sigter mod flere A-kraftværker. Som udgangspunkt har man, at tre nye reaktormodeller allerede er blevet godkendt til anvendelse i USA. Det betyder, at der ved en ansøgning om bygningen af et konkret, nyt A-kraftværk ikke skal afholdes høringer om selve tekniken. Derimod skal placeringen og lokale miljøforhold bedømmes og evt. godkendes i hvert tilfælde.

Det er også allerede besluttet, at man med økonomisk støtte fra regeringen skal gennemføre et eller to "simulerede" ansøgninger om bygning af et A-kraftværk. Med "simulerede" menes, at der ikke nødvendigvis skal bygges et A-kraftværk det pågældende sted ^ men resulterer undersøgelse i, at ansøgningen godkendes, kan el-selskaberne godt bygge værket, hvis de ønsker det.

Der er også kommet konkrete ønsker fra regeringen; senest 2010 skal der være igangsat bygning af 2-3 nye A-kraftenheder, og de skal ejes og drives af de private el-selskaber. Disse har erklæret sig positive men påpeget, at man ikke vil risikere at komme i samme situation som i 1970'erne, hvor mange igangværende A-kraftprojekter måtte stoppes eller ud-sættes i lang tid på grund af retssager og høringer om uvæsentlige detaljer. Derfor er kravet fra el-selskaberne, at staten skal virke som et økonomisk sikkerhedsnet for de første nye A-kraftværker, indtil de er taget i drift; og det er regeringen indstillet på og vil stille lovforslag herom.

Den amerikanske regering støtter også det internationale arbejde om udvikling af nye reaktortyper ^ "generation four". Disse reaktortyper skal opfylde en række specielle krav med hensyn til sikkerhed ^ både med hensyn til sikkerhed mod ulykker og mod, at nukleært materiale kan falde i hænderne på "de forkerte".

Der sker også noget med "afbrændingen" af plutonium fra de kernevåben, som amerikanerne skal skrotte i henhold til aftalerne med russerne. Det første brændsel (MOX) med plutonium fra våben, er under afbrænding i et amerikansk A-kraftværk. Brændslet blev lavet i Frankrig, som modsat USA har ekspertisen i at fremstille brændsel af blandinger af uran og plutonium. Men en fabrik for fremstilling af MOX-brændsel er nu under opførelse i USA.

De amerikanske planer om slutdeponering af højaktivt affald og udbrændt brændsel i Yucca Mountain løb ind i juridiske problemer i 2004. Blandt andet havde man "glemt", at alle dokumenter, der var bilag til ansøgningen om godkendelse af

lokaliteten, skulle findes på elektronisk form og være indlagt på en server hos NRC (Nuclear Regulatory Commission). Det drejer sig om mange millioner sider, og arbejdet hermed er nu i gang. Det er den nuværende amerikanske politik, at de udbrændte brændselsstave skal deponeres direkte ^ altså uden oparbejdning. Men der er både politikere og sagkyndige, der har påpeget, at det reelt er enorme "formuer", der på denne måde deponeres dybt nede i jorden; og man bør tænke på, at kommende generationer måske kan have interesse i og metoder til at udnytte det udbrændte brændsel på en sikker måde. (Det kan i den forbindelse nævnes, at man ved det svenske demonstrationsanlæg for deponering af udbrændte brændselsstave ved Aspö nu tilstræber, at brændslet skal kunne tages op igen. Tidligere har man blot sigtet mod, at det skulle deponeres sikkert.)

UK (Diverse NucNet m.m. marts-maj 2005)

10304

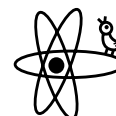
STORBRITANNIEN SKAL FORBEREDE SIG PÅ NY A-KRAFT

Council for Science and Technology er det organ, der rådgiver den britiske regering om tekniske spørgsmål. Rådet har bl.a. haft til opgave at udarbejde en rapport om landets elforsyning i fremtiden. Rapporten, der blev fremlagt d. 31. maj 2005, understreger stærkt behovet for nye kraftværker, der ikke udsender CO₂. Ellers kan de opstillede mål for reduktioner i CO₂-udsendelsen ikke nås. Med vindkraft alene kan målet ikke nås; så der skal bygges nogle stor-skala anlæg. CTS peger på, at A-kraftværker og tidevandskraftværker vil være passende anlæg. Der skal straks tages initiativer til, at sådanne værker kan bygges, når der tages en beslutning herom.

For A-kraftens vedkommende peges der især på, at der snarest skal igangsættes godkendelsesprocedurer for de reaktortyper, der kan komme på tale. Herved kan man undgå den forsinkelse på tre år, der ellers forudses, når der skal bygges nye A-værker. Rådet peger på, at man

ved afholdelsen af en sådan godkendelsesprocedure også får genopbygget den nødvendige faglige ekspertise. Det anføres også, at industrien skal sørge for at vedligeholde den nukleare ekspertise, og universiteter skal genoptage undervisningen i nuklear teknik.

Rapporten anbefaler også, at man arbejder med udvikling af ren kul-teknologi, der også omfatter tilbageholdelse af CO₂. Rådets anbefalinger skal også ses på baggrund af, at EU d. 12. april i år nægtede at give Storbritannien tilladelse til en større kvote for udslip af CO₂. I efteråret 2004 måtte regeringen erkende, at landet ikke kunne nå de reduktioner, der var aftalt. Så i november søgtes der om tilladelse til et øget udslip ^ som altså EU afslog. UK (NucNet 2. juni 2005 og www.cst.gov.uk/cst/news/energyPN.shtml)

BESØG REO'S HJEMMESIDE!

Under adressen www.reo.dk har Reel Energioplysning sin egen hjemmeside. Her kan man finde de fleste oplysninger om vor forening, formål, adresse, kontaktpersoner o.s.v. Nærværende blad vil også om kort tid kunne findes her.

ISSN 0108-9439

Ren Energi, Nyt om kernekraft, miljø og energi, udgives af landsforeningen Reel Energi Oplysning (REO) og udkommer 4 gange årligt. Ansv. redaktør Bertel Lohmann Andersen og Per Brøns.

Formålet er gennem redelig nyhedsformidling at yde bidrag til en objektiv opfattelse af kernekraftens rolle i dagens energiforsyning og kernekraftens muligheder i fremtidens. Ved at trække på viden hos landes bedste eksperter kan Ren Energi bringe baggrundviden samt kommentarer om kernekraft, miljø og energi og hermed sætte dagspressens behandling af emnerne i perspektiv.

REO har til formål at arbejde for en bred folkelig forståelse for det fornuftige i at inddrage kernekraften i dansk energiforsyning. Medlemskab koster 150 kr. årligt, dog kun 75 kr. for unge under uddannelse, men 750 kr. for firmaer og foreninger. Ren Energi er inkluderet i medlemskabet. Abonnement på Ren Energi koster 70 kr.

Abonnement på Ren Energi, medlemskab af foreningen, tilsendelse af materiale samt svar på spørgsmål fås ved henvendelse til foreningen:

Reel Energi Oplysning (REO), c/o Henrik Fog, Travervænget 18, 2920 Charlottelund.
REOs tlf. 45 81 10 04, E-mail: henfog@post3.tele.dk Home page: www.reo.dk